

POZLOVSKÝ OBČASNÍK

XXVII. ROČNÍK

INFORMAČNÍ ČTVRTLETNÍK MĚSTYSE POZLOVICE

PODZIM 2021

Milí spoluobčané Pozlovjané, jsem rád, že Vám můžu předat pár poznatků a zkušeností ze života naší obce.

Psal se rok 1993, kdy jsem se přizemil do Pozlovic a vzal si za ženu Jarku Štěpaníkovou. Je tomu již 28 let. Od té doby se v Pozlovicích hodně změnilo. Myslím si, že jen k dobrému. Jak v rozvoji Pozlovic, tak v kulturním a sportovním dění.

Před dvěma lety jste mě, vy občané, zvolili do zastupitelstva. Děkuji všem, co jste mě volili a dali mně důvěru rozhodovat o rozvoji Pozlovic. Myslím si, že každý občan by se jednou měl stát zastupitelem obce, aby si uvědomil, že není jednoduché řešit problémy v obci, rozhodovat o tom, co bude, nebo nebude provedeno a za kolik peněz.

Říká se, že nikdy všem nevyhovíš. Jednou se vrátil kamarád z Indie a já se ho ptal. Tak co, jaké to tam je v té Indii? A on mně odpověděl: „Fero až ti někdo řekne, že se tady máme špatně a že to tu stojí za nic, tak mu řekni, ať si zajede do Indie na nějakou vesnici a potom zjistí co je to život. My si tu žijeme krásný život a na světě jsou vesnice, kde je neskutečná bída, špína a hlad“. No a já jsem si tehdy uvědomil, že kdybychom se my, Evropané trochu uskromnili, že by se vlastně vůbec nic nestalo.

Právě končí léto, které svým krásným počasím umožnilo sportovní i rekreační vyžití. Kdo si vyšel třeba na Komonec až ke kříži, mohl si tam zakoupit občerstvení a pohoupat se na nové houpačce. Na své si přišli i houbaři. Třeba Peťa Varaďa měl na facebooku nafoceně pěkné kousky. Gratuluju. 😊

Nastává podzim. Říká se, že na podzim je na zahradách a polích nejvíce práce z celého roku. Chtěl bych Vám popřát bohatou sklizeň úrody. Moje babička mně říkala, jak to dřív bývalo na podzim: „Ludé našlapali bečku zelí, nasušili jabka a hrušky, navařili povidel a marmelády, zaúdili půl prasata a vypálili kořalku. Takto přežili krutou zimu až do fašanku.“

„Chlapi a jak jste na tom letos s trnkama?“

Máte něco v bečkách? Nechte něco i ženským na buchtu. Šak aj trnková buchtka je dobrá, nebo né?“ 😊

Lidé říkají, že letos je to slabší, že hodně spadlo i nezralých. Věřím, že bude dost trneček a každý schová ten půllitr na košt slivovice. Já jako degustátor už se těším „jaká letos bude“ a věřím, že už se těší na vzorky slivovice i Pepa Hampl, hlavní organizátor koštu.

„A co letos med?“ Určitě nám Alois Mališka se svým týmem včelařů nachystá vzorky medu a medových produktů, abychom mohli pokoštovat a ocenit zasloužilou práci včelařů a jejich pilných včeliček.

Brambor je prý dost. Pepa Ulrich říká: „Žluté jsou drobnější, ale červené jsou krásné a velké.“ Soutěž o nejlepší bramborový salát v hostinci U Krajců, by mohla být úspěšná.

V poslední době mně mnoho lidí říká, že „čas letí jako bláznivý.“ Proto Vám všem přeji klidné chvílky s rodinou, dětmi a vnoučaty. Protože děti jsou malé jen jednou a čas prožitý s nimi, předávání zkušeností a dobrého vzoru chování se nám určitě v budoucnu vrátí.

Při návštěvě Otce Huberta ve Vlčnově jsem na farní nástěnce četl hezkou myšlenku: V rodině by měly být nejdůležitější tři slova: prosím, děkuji, promiň.

Závěrem bych chtěl poděkovat Sboru dobrovolných hasičů, že mě po mém přistěhování do Pozlovic přijali do svých řad.

Za tuto dobu byli členové SDH přítomni u záchrany mnoha majetku při požárech a povodních. Hasiči také zorganizovali nespočet kulturních akcí, kterých jsem se vždy rád účastnil.

Už teď se na Vás, milí spoluobčané velmi těším, až Vám na nějaké blízké akci s Viki Martincem a našim Fandů zaudíme hasičské cigáro.

Všem vám přeji pohodu v rodině, optimismus, úsměv na tváři, hodně a hodně zdraví.

Váš zastupitel,
František Petráš.

Rekonstrukce ZŠ Pozlovice

V minulých číslech Pozlovského občasníku jste se mohli dočíst o připravovaných a probíhajících investičních akcích tohoto roku, jsem rád, že Vám mohu představit první hmatatelné výsledky našeho snažení. O letošních

prázdninách jsme zdárně dokončili celkově třetí etapu rekonstrukce základní školy. Tato rekonstrukce se týkala primárně kuchyně a jídelny. V kuchyni proběhla výměna elektroinstalace, byly zde upraveny technické rozvody kanalizace, vody a plynu. Kuchyně byla rovněž opatřena moderní vzduchotechnikou a bylo pořízeno nové vybavení. Dále byly vyměněny podlahoviny ve třídách a proběhly další drobné úpravy, které se nestihly zrealizovat v předešlých etapách. Rekonstrukci realizovala spol. INSTOP, spol. s r.o.

Rekonstrukce zastávek Pozlovice, střed

Na začátku letošního roku jsme získali stavební povolení na rekonstrukci zastávek Pozlovice, střed včetně přilehlého okolí. Následně jsme připravili žádost o dotaci u Státního fondu dopravní infrastruktury, která byla úspěšná. V příštím roce tedy můžeme počítat s rekonstrukcí zastávek, u kterých budou upraveny zastávkové zálivy a zároveň budou v obou směrech osazeny nové přístřešky pro cestující. V rámci stavby současně dojde k rekonstrukci přilehlých chodníků s vytvořením míst pro přecházení, k výstavbě lávky pro pěší ve směru k ulici Ludkovická, která eliminuje nebezpečné přecházení po přilehlém úzkém mostě, či k asanaci budovy bývalého Minimarketu, na jejímž místě vznikne veřejné parkoviště. Celkově bude upraveno napojení ulice V Dražkách na ulici Hlavní, čímž by mělo dojít ke zlepšení bezpečnosti v tomto místě, jakož i k povýšení vizáže zdejšího veřejného prostoru. Předpokládané náklady na rekonstrukci by se mohly

Ing. Pavel Coufalík, Ph.D.

ze Slavičína. Celkové náklady na třetí etapu dosáhly částky 3,075 mil. Kč vč. DPH.

Pro připomenutí byla v první etapě v roce 2019 vyměněna dožitá elektroinstalace. S ohledem na snížení

spotřeby energií na vytápění byla zateplena severní stěna budovy a celý plášť byl opatřen novou fasádní barvou. Součástí byla i výměna střešní krytiny. V roce 2020 proběhla celková rekonstrukce plynové kotelny. Celkové náklady na všechny tři etapy byly 8,6 mil. Kč, z toho dotace z MMR pokryly částku 2,79 mil Kč. Domnívám se, že finanční prostředky byly účelně vynaloženy, a pevně doufám, že děti, učitelé, kuchařky a další personál se budou ve škole cítit dobře.

Ing. Pavel Coufalík, Ph.D.

pohybovat okolo 7,7 mil. Kč vč. DPH, přičemž výše dotace by mohla činit 4,1 mil. Kč vč. DPH. Uvidíme, jakým způsobem ovlivní konečnou cenu díla dynamický nárůst cen stavebních materiálů.

Situační výkres je k dispozici na webových stránkách městyse v sekci [Připravované projekty](#).

Kvalita ovzduší v Pozlovicích je považována za jednu z nejlepších v ČR. Nicméně zejména v zimním období dochází k výraznému zhoršení kvality ovzduší a hromadí se stížnosti z řad občanů na kouř pocházející z nemovitostí, jež pro vytápění využívají nevhodná paliva či staré neekologické kotle. Tato topeniště nejenže obtěžují sousedy zápachem, ale taktéž mohou způsobovat zdravotní problémy citlivějším z nás. Zároveň staré kotle mají často výrazně nižší účinnost, která se odráží na vyšší spotřebě dodávaného paliva.

Chtěl bych Vás tímto požádat, abyste při topení pevnými palivy používali pouze vhodný materiál a zvažili

výměnu starých kotlů za moderní nízkoemisní. Zároveň za necelý rok bude zakázán provoz starých neekologických kotlů, které nedosahují alespoň 3. emisní třídy. Naštěstí i pro ty z nás, kteří nemají dostatek financí, existuje poslední možnost využití tzv. kotlíkových dotací, kdy můžete získat až 95 % nákladů na obměnu stávajícího kotle. Více informací naleznete v příloženém letáku. Zároveň se budeme snažit zprostředkovat semináře s odborníky, kteří by zájemcům poskytli podrobnější informace. Zkuste případně tuto zprávu podat i Vaším sousedům. Domnívám se, že všichni chceme mít v Pozlovicích čisté ovzduší i v topné sezóně.

Kotlíkové dotace budou v roce 2021 pokračovat

Zlínský kraj

Výzva na kotlíkové dotace, které mají za cíl motivovat majitele domů, aby přistoupili k výměně starých kotlů za ekologičtější způsoby vytápění, bude opět vyhlášena na začátku roku 2022. O přidělení dotace tentokrát nebude rozhodovat rychlost předložení elektronické žádosti, ale vyplnění tzv. „předžádosti“ se základními údaji žadatele a uvedením nového zdroje vytápění. Vyplněním předžádosti získá kraj informace o celkové částce požadovaných dotací, o kterou poté požádá Ministerstvo životního prostředí.

Stát podpoří domácnosti s nižšími příjmy

V září 2022 začne ze zákona platit zákaz vytápět starými kotli na uhlí nebo dřevo, které nedosahují alespoň 3. emisní třídy. Kotlíkové dotace budou proto pokračovat až do roku 2022. Nově se prostřednictvím krajů soustředí na domácnosti s nižšími příjmy, kterým poskytnou až 95% dotaci na výměnu starého kotle. Jsou to:

- domácnosti, kde jeden člen domácnosti vydělal v roce 2020 maximálně 170 900 Kč čistého příjmu
- domácnosti složené čistě z důchodců pobírajících starobní nebo invalidní důchod 3. stupně

Ostatní domácnosti si budou moci vyměnit kotel s dotací až 50 % v rámci programu Nová zelená úsporám.

V kraji se do kotlů investovalo už téměř 500 milionů korun

Na kotlíkové dotace 2021+ bude k dispozici minimálně 14 miliard korun, z toho 5,5 miliardy se rozdělí mezi nízkopříjmové domácnosti a 8,5 miliardy bude možné využít přes program Nová zelená úsporám.

Každý, kdo nestihne výměnu kotle zrealizovat a alespoň si požádá o dotaci na výměnu kotle **do 1. září 2022**, nebude v případě kontroly z úřadů finančně sankcionován. Zlínský kraj doposud realizoval tři programy výměny zdrojů tepla v domácnostech, v rámci kterých bylo realizováno a proplaceno **4 417 dílčích projektů** v celkové výši **496 606 611 Kč**.

Jaké jsou podmínky k podání „předžádosti“?

V rámci kotlíkových dotací 2021+ bude podporována výměna kotlů na pevná paliva 1. a 2. emisní třídy v rodinných a bytových domech a nově i v rekreačních objektech. Výměna může být realizována od 1. ledna 2021 a žadatel musí být vlastníkem nebo spoluvlastníkem nemovitosti.

Za co mohou nevyhovující kotel vyměnit?

- tepelné čerpadlo s dotací až 130 000 Kč
- kondenzační plynový kotel s dotací až 100 000 Kč
- kotel na biomasu s dotací až 130 000 Kč

! Předžádost můžete podávat od **11. října 2021**

🌐 Formulář a veškeré podrobné informace najdete na: www.kr-zlinsky.cz/kotliky

✉ kotliky@kr-zlinsky.cz

📞 Informační linka: **577 043 411**

Na čem aktuálně na úřadě pracujeme

V průběhu prázdnin zaměstnanci úřadu zaslouženě čerpali řádnou dovolenou, to ovšem neznamená, že byl úřad dva měsíce zavřený. Vedle čerpání dovolené zaměstnanci plnili nejen běžné agendy (evidence obyvatel, evidence hřbitova, výběr místních poplatků, placení faktur etc.) a úkoly (údržba veřejných prostranství, provozování ekodvora, koupaliště DUHA etc.) včetně kontrol na probíhajících stavbách, ale postupně pracovali na dlouhodobějších úkolech. Namátkou lze zmínit probíhající

Ing. Pavel Coufalík, Ph.D.

projekční práce na Sportovně-kulturním areálu Pozlovice, kde dochází k částečné úpravě a specifikaci dříve zpracované urbanistické studie pod patronátem pracovní skupiny zastupitelstva, která se v této věci několikrát sešla. Dále jsme řešili koncepční projekty, které jsou navázány na ulici Ludkovická. Průběžně se zpracovávají tři územní studie: lokalita BI18 (mezi ekodvorem a okály), lokalita SO45 (mezi farmou a kovovýrobou spol. Zálesí a.s.) a SO48 (areál farmy). Zastupitelé dostali dále k připomínkám projektovou dokumentaci k plánované komunikaci přes Větrník od ulice Podhradská až po posed s vyhlídkovým lehátkem či projektovou dokumentaci k ulicím Nivy I a II, která byla navíc v průběhu září představena na veřejném jednání vlastníkům přilehlých nemovitostí. Rovněž jsme obdrželi prvotní návrh urbanistické studie na úpravu centra městyse. Mimoto jsme započali přípravy na organizaci voleb do Poslanecké sněmovny PČR, jakož jsme i byli nuceni započíst s přípravami nových obecně závazných vyhlášek v důsledku změny legislativy na poli odpadového hospodářství.

Měřiče rychlosti v Pozlovicích

V roce 2016 byly v Pozlovicích osazeny dva měřiče rychlosti nedaleko mateřské a základní školy. Tyto měřiče nejenom upozorňují řidiče na aktuální rychlost, ale zároveň je možné získat data o intenzitě dopravy a průměrné rychlosti projíždějících automobilů.

V období od května 2019 do září 2021 projelo v jednom směru nad mateřskou školou celkově 655 000 vozidel, což je průměrně 768 vozidel denně. Ranní špička

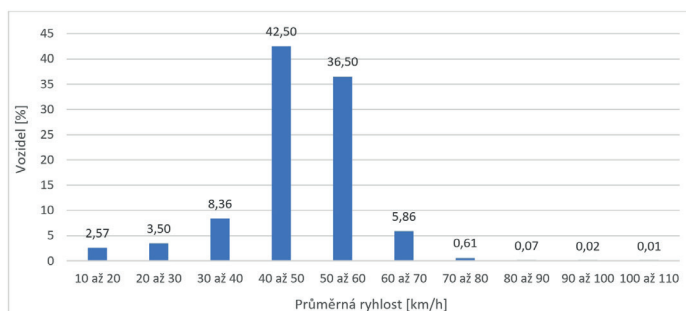

je v čase 8 až 9 hodin, kdy průměrně projede 60 vozidel v jednom směru. Odpolední špička je mezi 17 a 18 hodinou,

Ing. Pavel Coufalík, Ph.D.

kdy průměrně projíždí 67 vozidel. Z pohledu průměrné rychlosti je tzv. 85% kvantil 57,7 km/h. To znamená, že 15 % automobilů projíždí rychlostí vyšší než 57,7 km/h. Z přiloženého grafu lze vyčíst procentuální zastoupení vozidel v návaznosti na průměrnou rychlost.

Buďme navzájem ohleduplnější a dodržujme zákonem předepsané rychlostní limity pro jízdu v obci. Nezapomínejme, že obzvláště v okolí mateřské školy a základní školy je zvýšený pohyb chodců a dětí. Za rok zkusíme situaci opětovně vyhodnotit s tím, že snad průměrná rychlost projíždějících vozidel bude tentokrát nižší.

Rozvoj cyklo a pěší infrastruktury

Ve spolupráci s destinačním managementem Zlínska a Luhačovicka připravujeme koncept rozvoje cyklistické a pěší infrastruktury v regionu. Co by takový koncept měl obnášet? Například by měly být vymezeny hlavní vyhlídkové okruhy, které se budou prezentovat v rámci propagačních materiálů našeho území (např. „Na kole Zlínskem a Luhačovickem“).

V první fázi dochází ke sběru zajímavých míst v našem území, které bychom rádi přiblížili nejenom

Ing. Pavel Coufalík, Ph.D.

návštěvníkům, ale i místním obyvatelům. Nemusí se jednat o již zavedená místa jako je hrad Starý Světlov nebo Komonec. Budeme rádi, pokud se s námi podělíte i o méně známá místa, která by si zasloužila třeba jen osadit lavičkou nebo na ně upozornit ukazatelem. Své náměty na místa nebo podobu jejich vylepšení můžete kupříkladu poslat emailem na mestys@pozlovice.cz či prostřednictvím vyplnění jednoduchého formuláře na <https://lurl.cz/gKV0F>. Děkujeme.

➤ Na parkovišti před Úřadem městyse Pozlovice bylo provedeno nové dopravní značení. Parkovací místa č. 2 a 3 jsou rezervována pro automobily Městyse Pozlovice, č. 4 - 7 v době pondělí až pátek od 7:00 - 16:00 pro návštěvníky základní školy, úřadu městyse a kadeřnictví, č. 8 - 12 pro zaměstnance ZŠ, ÚM a kadeřnictví. Žlutá čára upravuje zákaz stání podél komunikace u parkoviště.

➤ V ul. Podhradská za hospodou byla zhotovena manipulační plocha.

➤ Na HPS Pozlovice byly osazeny nové antény pro příjem programů kabelové televize.

➤ V turistickém informačním centru je k prodeji nová Turistická známka Luhačovické přehrady No 2732 a turistická vizitka koupaliště Duha.

➤ Ve 1. 9. středu byl zahájen nový školní rok, do první třídy ZŠ Pozlovice nastoupilo 15 prvňáčků.

➤ Na 6. jednání zastupitelstva byl schválen nový název ulice Vřesky.

➤ Společně se Státním pozemkovým úřadem připravujeme projekt na rekonstrukci polní/lesní cesty v lokalitě Větrník.

➤ Pokračuje rekonstrukce ulice Řetečovská včetně mostu u hasičské zbrojnice.

Od dubna letošního roku jsou Pozlovice zapojeny do evropského projektu z Operačního programu Zaměstnanost (OPZ) pod jménem Rozvoj efektivní a moderní komunikace s veřejností v Pozlovicích. Jak název napovídá, dotační titul je zaměřený na zlepšení komunikace úřadu městyse a občanů. Prvním krokem je vytvoření koncepce komunikace s veřejností, na které momentálně spolupracujeme s Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně.

Mezi další plánované etapy projektu patří jednotný vizuální styl Pozlovic včetně loga městyse, pořízení mobilní aplikace, elektronické úřední desky a online rezervačního systému (tělocvična, sportoviště), dále například modernizace Pozlovského občasníku, obecního kanálu kabelové televize nebo webu obce.

Abychom mohli reflektovat připomínky všech občanů, připravili jsme pro Vás dotazník zaměřený právě na komunikaci úřadu s veřejností. Tiskopis najdete vložený v tomto občasníku. Prosíme o jeho vyplnění

a odevzdání na úřadu městyse. Odevzdat jej můžete kdykoliv během úředních hodin, nebo během voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v termínu 8. - 9. října 2021. V elektronické podobě je dotazník dostupný na <https://lurl.cz/wKsKC>.

Pevně věříme, že vyhodnocení dotazníků přispěje ke zkvalitnění naší práce. Předem děkujeme za Vaše odpovědi.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Ohlédnutí za letní sezónou na přehradě

Mgr. Jan Malota

Hlavní letní sezóna na Luhačovické přehradě je za námi. Po celkovém zhodnocení můžeme sezónu 2021 označit za úspěšnou, i když byla ovlivněna doznívající pandemií onemocnění Covid 19. Pro návštěvníky bylo připraveno hned několik novinek. Na parkovišti u hráze byla největší změnou reorganizace vjezdu na parkoviště a navýšení parkovacích kapacit pro invalidy a držitele karty ZTP, ZTP/P. Nově se rozšířilo placené parkování o plochu před kempem (nad Rybářskou chatou). Ceny parkovného zůstaly stejné jako v loňském roce. Na přístavišti příliš

změn nebylo. Kromě průběžných oprav a údržby plavidel se pořídili nové plovací vesty. Pro návštěvníky přístaviště jsou k dispozici plovací a záchranné vesty různých věkových a váhových velikostí – nově i pro děti mladší tří let. Ceny zůstali stejné jako v předchozím roce.

Na koupališti se tak modernizovalo. Největší změna byla patrná v bufetu, kde provozovatel zavedl elektronický objednávkový systém, který je známý z nadnárodních řetězců rychlého občerstvení. Obsluha již nemusí hotové jídlo ústně hlásit. Návštěvník sleduje číslo své objednávky na několika monitorech rozmístěných po terase, a až je jídlo připravené, jednoduše si ho vyzvedne. Další novinkou bylo pořízení nového bazénu na aquazorbing (Aquazorbing je sportovní aktivita, jejímž základem je uzavření uživatele do velké nafukovací koule z průhledného plastového materiálu a následné umístění koule na vodní hladinu. Uživatel se

snáží o „chůzi“ na vodě). Průběžnou rekonstrukcí prošla část podlahy na terase před bufetem. Z dalších drobných investic můžeme zmínit například nové stejnokroje pro plavčíky. Cena za vstupné i doplňkové služby zůstala stejná jako v roce 2020. Provoz koupaliště byl znatelně ovlivněn vládními opatřeními proti šíření koronaviru. Po většinu sezóny jsme měli sníženou kapacitu areálu na 75 % běžného stavu. Zavedli jsme preventivní hygienická opatření nad rámec vyhlášky ministerstva zdravotnictví, mezi které patří zvýšená dezinfekce všech povrchů v sociálních zařízeních nebo pořízení antibakteriálního mýdla do všech dávkovačů. Často se měnila pravidla pro vstup na venkovní koupaliště, což přidělovalo starosti vedení i návštěvníkům. Pro návštěvníky bylo poměrně složité se orientovat v aktuálně platném znění vyhlášky. Nepříznivé počasí pro koupání v srpnu, kdy bylo otevřeno pouze polovinu dní v měsíci, a koronavirová omezení zapříčinily nižší návštěvnost, než jsme čekali. Jednalo se o druhou nejslabší návštěvnost od otevření koupaliště. Pozitivní zprávou je, že provoz nebyl po ekonomické stránce ztrátový.

V těchto dnech finišuje zazimování areálu. Koupaliště se připraví na přečkání zimního období, aby ho mohli zaměstnanci Služeb městyse Pozlovice od dubna příštího roku postupně připravovat na provoz v sezóně 2022.

Život přináší spoustu situací, a ne na všechny se dá dokonale připravit. Bohužel k těm špatným bývají často povolávání hasiči. Ale jsou zde i akce, které mají přinášet radost a uvolnění od strastí denního života.

K těm radostnějším patřilo například pozvání našich bratrů hasičů z Luhačovic, kteří počátkem července slavili 130 let od svého založení. Při těchto oslavách jsme nejprve společně s ostatními sbory z 13. okrsku předvedli dálkovou dopravu vody hadicemi ze Štávnic až na nový hřbitov bez použití hasičských cisteren, pouze za pomoci přenosných hasičských stříkaček. Následující den probíhala pohárová soutěž žáků. Pro děti to byla po velmi dlouhé přestávce, způsobené covidem, první soutěž a při této premiéře si naši mladší žáci doběhli pro vynikající první místo. Po ukončení soutěže jsme se ještě zúčastnili spanilé jízdy hasičských vozidel městem. K dalším oslavám výročí jsme byli pozváni s technikou do Nevšové. Jelikož v ten samý den probíhal i benefiční fotbalový turnaj na našem fotbalovém hřišti, Čmeláček cup 2021, někteří členové sboru pomáhali s organizací této akce. Týkalo se to hlavně usměrňování dopravy a parkování. Nezisková organizace Čmeláček z.s. se stará o podporu osob s mentálním a kombinovaným postižením a poruchami autistického spektra. Po ukončení turnaje jsme klientům této organizace předvedli naši techniku s možností vyzkoušení stříkání z hasičské hadice a na závěr s projíždkou cisternovým automobilem.

K létu patří kromě horka i občasné bouřky. Ovšem to, co se událo ve večerních hodinách 24.června, to nečekal asi nikdo. Silný déšť a prudký vítr, některými mylně označován jako tornádo (později správně pojmenován jako downburst) se vyřadil především nad Luhačovicemi. Jakmile se toho dne ve 21:29 hodin rozezněla siréna pro výjezd jednotky, asi nikdo z hasičů nepředpokládal, že se z toho vyklube „takřka nepřetržitý“ třídní zásah. Nejprve jsme ještě v noci zasahovali cca u 6 střech více či méně poškozených větrem, na kterých jsme provedli dle možností případné zajišťovací práce. Asi nejznámějším místem byla střecha budovy internátu střední školy vedle sokolovny, která zablokovala hlavní cestu přes Luhačovice. Na jedné rekonstruované střeše jsme museli osadit čerpadlo

pro odčerpání nashromážděné vody. Posledním nočním zásahem bylo zabezpečení spadlého vedení VN 22 kV v lesním úseku za firmou Zálesí. Druhý den jsme již za denního světla pomáhali s odstraňováním stromů spadlých na budovy, auta a chodníky. Poslední den, v sobotu 26. 6., jsme za pomoci vysokozdvizné plošiny odřezávali nalomené větve v aleji nad chodníkem na Masarykově ulici. K dalšímu zásahu jsme byli zvoláni 15. 7. ve 12:03 hodin, a to k požáru seníku v obci Újezd. I na toto místo jsme byli vysláni opakovaně 20. 7. v 15:37 hodin. V tomto případě jsme prováděli dohašování většího množství hořících balíků sena, vyvezených při předchozím zásahu z hořícího seníku na blízkou louku. Zpátky na základnu jsme se vrátili až druhý den v brzkých ranních hodinách. Posledním poplachem v uplynulém období byl výjezd jednotky dne 23. 7. v 21:28 hodin k dopravní nehodě kamionu v Luhačovicích. Zde došlo k vysypání nákladu několika palet plechů na vozovku a tím zablokování průjezdu vozidel. Po odklizení a částečném zprůjezdnění jsme museli vyčkat na přistavení náhradního kamionu a provedli jsme opětovné naložení nákladu na ložnou plochu návěsu.

Jelikož hasiči jsou připraveni kdykoliv pomoci, několik našich členů uspořádalo materiální sbírku humanitární pomoci pro obce na Hodonínsku, postižených

24.6. tornádem. Tuto následně odvezli 29. 6. do obce Hrušky. Bohužel poslední špatnou zprávou, která otřásla všemi hasiči, byla informace o dvou dobrovolných hasičích, kteří zahynuli při výbuchu budovy v Koryčanech, kde prováděli zásah. Společně se všemi profesionálními i dobrovolnými hasiči v celé republice jsme v neděli 19. 9. v pravé poledne uctili jejich památku minutou ticha před hasičskou zbrojnicí.

Na začátku všeho byla láska k pivu. K nápoji, který zhruba před 9 tisíci lety vynalezli starověcí Sumerové, avšak jeho podoba se ještě mnohokrát změnila. Současné pivo tak nemá s tím historickým již tolik společného, ale i přes to tvoří tento mok nepostradatelnou součást života některých z nás. Pro nás konkrétně to teda platí zcela určitě! Ale začneme pěkně od začátku.

Seznamte se s hlavními aktéry tohoto příběhu, kteří v různých článcích a na internetu obecně rádi vystupují pod pseudonymem „pivní srdcaři“. V tom reálném světě však jde o manžele Jánošovi (Roman a Jana, roz. Sedlářová), u kterých je pivní tematika na pravidelném diskusním programu dne. Pro nás je to takové nevyčerpatelné téma, kolem kterého se točí nejen naše rozhovory, ale vlastně tak trochu i celý náš společný život. Ono už to, že jsme se se ženou dali dohromady, zapříčinila touha po pivu. Naše první pořádné rande totiž proběhlo na pivním koštu v Ludkovicích a určitě to znáte ze své vlastní zkušenosti – u piva se přece jen nejlépe klábosí a seznamovací proces se s každým ťuknutím stává jednodušší. Správné množství zkonsumovaného piva otevírá srdce a boří ostych. Zájem o pivo nás tedy s partnerkou dostal na společné místo, kde jsme se mohli fakticky seznámit a dokonce napomohl našemu vzájemnému oťukávání, které nakonec dopadlo svatbou. O tom ale později.

Další důležitý milník v mém budoucím životním směřování tvořili kolegové z mého předešlého zaměstnání a jejich záliby, kdy jeden ze spolupracovníků přinesl na firemní akci své vlastnoručně vyrobené pivo, což mi tehdy přišlo jako bombastický počin hodný velkého obdivu! Hned po prvním doušku mi přišlo to jeho pivo takové jiné, ale nedokázal jsem to dále nijak hlouběji popsat, ani vyjádřit. Do té doby jsem vlastně ani netušil, že je možné uvařit si pivo v domácích podmínkách, a tak jsem se začal o problematiku tzv. homebrewingu více zajímat, abych tomu všemu lépe porozuměl.

Zápal pro pivovarnictví i pro samostudium přetrvával a celé to vygradovalo tím, že jsem si pivo zkusil doma uvařit také. Jelikož je to poměrně náročný proces, kde i malá chyba může zničit celodenní snažení, rozhodnul jsem se k této činnosti přizvat i kolegu z bývalé práce, aby na to všechno odborně dohlédl. V té době jsme měli v plánu vařit 13%, svrchně kvašené pivo, které jsem si našel v Pivaře (což je taková pivní kuchařka plná receptů a rad,

jak uvařit dobré pivo doma) a původní recept jsme ještě o několik drobností upravili. No a jak tomu tak u prvních pokusů bývá, výsledek byl úplně jiný od toho, jaké byly naše původní představy. První věcí bylo to, že jsme vlivem většího odparu vody při vaření uvarili místo třináctky rovnou šestnáctku. Druhou věcí, která dopadla jinak, než jsme předpokládali, bylo samotné chování piva při kvasném procesu, kdy nám část piva „utekla ven“ z kvasné kádě vlivem vyšší okolní teploty. Kvašení bylo velmi

bouřlivé, až se nám jednu dobu zdálo, že se ty kvasnice dočista zbláznily a že to celé vybuchne. Naše první vaření byl poměrně nevyzpytatelný proces s tak nejasným a překvapivým výsledkem, že jsme se nakonec rozhodli tento recept přejmenovat z původního Bohemian Dunkel na nový název lépe vystihující celkový charakter piva, a tak se zrodil „Bohemian Punker.“

A jaké to moje první pivo bylo? Teda kromě toho, že výroba byla jeden velký punk, bych to zkusil popsat asi nějak takto. V rámci komunity domovariků piva rezonuje legenda, která praví: „tvé první zdárné a vlastnoručně vyrobené pivo bude s největší pravděpodobností to nejlepší, jaké jsi kdy pil.“ Tuto myšlenku mohu sám ze svých zkušeností i z ohlasů rodinných příslušníků, kteří měli možnost mé první pivko koštnout, s klidným srdcem potvrdit. Mé první pivo se naprosto vymykalo běžným komerčním typům nápojů, na které jsem byl do té doby zvyklý. A co víc, už jsem to uměl nějakým způsobem popsat! Pivo mělo plné sladové tělo a krásně se v něm mísily chutě a vůně českých chmelů, které doprovázel akurátní říz. Pivko bylo „živé“, nepasterizované, nefiltrované. Byla to prostě bomba!

Můj prvotní úspěch mne nadchnul natolik, že jsem začal ještě více číst a stále častěji vařit a experimentovat. Občas jsem vařil sám, někdy se ke mně přidal někdo z mých přátel. Neustále jsem něco zlepšoval, ať už co se postupů vaření, ingrediencí nebo samotného vybavení týče. Tento fakt neunikl také pozornosti mé ženy, která vždy přesně ví, čím mi může udělat radost, a tak jsem od ní dostal na Vánoce dárek – kurz vaření piva v pivovaru Melichárek v Horce nad Moravou. Na kurzu jsem se dozvěděl spoustu nových informací a byl pro mě důležitý z toho úhlu pohledu, že jsem se mohl dívat přímo pod ruky sládka Petra Melichárka, jak vaří pivo na své varně. Technologicky se jednalo o dosti improvizovanou sestavu rmuto-mladinové

pánve a scezovací kádě, ale o to to byl pro mě zajímavější požitek, neboť šlo o jakousi přechodnou stanicí mezi homebrewingem a profesionálním minipivovarem. Z kurzu jsem si odnesl spoustu nových myšlenek, ale s postupem času se mi v hlavě začaly objevovat další a další otázky, které jsem se snažil eliminovat studiem různých článků na internetu.

Tímto způsobem jsem začal (tedy krom nasávání piva) nasávat také poměrně složitou problematiku výroby piva v domácích podmínkách ještě více do detailu, a to až do toho okamžiku, kdy jsme s partnerkou začali chystat naši společnou svatbu. Plánování svatby vaření piva neutnulo, ba naopak, zase ho posunulo o úroveň výš. Hodně k tomu přispělo seznámení s Mirou Cvanem z Topolského pivovaru, který zde působí jako sládek. Podařilo se mi s ním dohodnout uvaření piva ve větším množství tak,

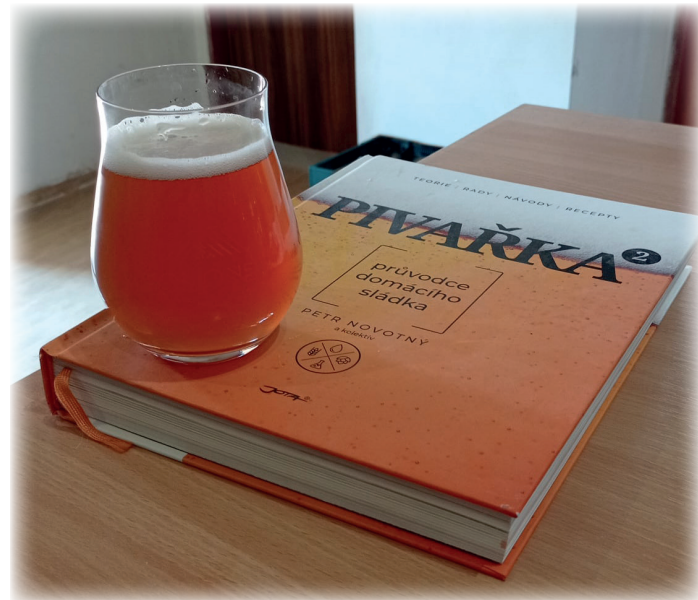
aby ho bylo dost na plánovanou svatbu a svícu. Celkově se jednalo o várku 1000 litrů piva za podmínek, že si pro své potřeby odeberu cca polovinu objemu a že si zbytek prodá Topolský pivovar jako speciál. Podobným způsobem fungují i tzv. létající pivovary, které si často pronajímají volné kapacity v různých pivovarech, kde si nechají uvařit a odležet své pivo, protože nedisponují vlastní výrobní technologií. Vaření piva v pivovaru už bylo o něčem jiném. Člověk si nemohl dovolit žádné opomenutí ani chyby, které ho tolik nebolí v rámci homebrewingu, protože doma se vaří várky o velikosti jen několika málo desítek litrů. Při vaření v Topolském pivovaru si dost věcí hlídala samotná technologie (například nastavení a řízení teplot), což na jednu stranu práci poměrně ulehčovalo, na stranu druhou zde bylo potřeba provádět jiné, pracnější činnosti, na které jsem v rámci homebrewingu do té doby nenarazil (třeba čištění sít ve scezovací kádě, aj.). Samotné vaření měl samozřejmě v hlavní gesci sládek a jeli jsme podle modifikovaného receptu z Pivařky, který se mi doma několikrát osvědčil. K vaření jsem si také přizval pár svých kamarádů a všichni jsme zde měli spíše takovou doplňkovou úlohu – pro případ nutné výpomoci různého typu (po našem se takové funkci obecně říká „přicmrndávač“). Podařilo se nám uvařit ležák,

polotmavou třináctku, což bylo dle našeho původního záměru a už jsme se nemohli dočkat toho, až ochutnají naše pivo hosté na svatbě a na rozlučce se svobodou, která byla laděna do stylu 80. a 90. let.

Naše svatba však nebyla „pouze“ o tom našem pivu, ale byla také o pivním designu. Po zdech kulturáku se táhly liány chmelových rostlin. Jednotlivé stoly byly pojmenovány v souladu s pivní terminologií (varna, spilka, šrotovna, ležácký sklep, stáčírna, aj.), což usnadňovalo orientaci hostů v rámci zasedacího pořádku. Na stolech byly dekorační pivní láhve s obilím, apod. Toto všechno dohromady tvořilo nepopsatelnou atmosféru. Pivo mělo velký úspěch jak na svatbě, tak na svíci. Poznali jsme to na minimálním úbytku přichystaného vína. Spousta lidí pivo chválilo, kudy chodilo a pivo pili dokonce i ti, co si jej dávají opravdu jen příležitostně. Předpokládaný odbyt piva se tedy naplnil a nás začaly stále více těšit kladné odezvy spojené s konzumací našeho jantarového moku.

Celá ta naše společná cesta se prostě pořád točí kolem piva, které milujeme, a tak to byla jen otázka času, než jsme začali koketovat s myšlenkou o založení vlastního rodinného minipivovaru, který by mohl nabídnout řemeslně vyráběné produkty z lokálních surovin. Není totiž většího štěstí, než když se tvůj koníček stane zároveň tvou prací, protože jen tehdy do toho můžeš dát kus sebe, své srdce. A jenom tehdy můžeš očekávat pozitivní reakce od svého okolí na to, co děláš a hlavně jakým způsobem to děláš, protože to je potom tím hlavním motorem, který tě žene neustále v před. A proto do toho také jdeme!

Tak dej Bůh štěstí! Roman a Jana Jánošovi alias Pivní srdcaři

Zajímavost z vaření piva v domácích podmínkách: několikrát jsem se pokoušel replikovat recept piva Bohemian Punker, ale už se mi nikdy nepovedlo uvařit chuťově stejné pivo, byť jsem použil stejné receptury a postupy, jako tomu bylo u prvního vaření. Pivo je alchymie a v domácích podmínkách to platí dvojnásob.

Je 10. září a před půl šestou ráno hrčí ulicemi kolečka od kufrů a tašek. Pozlovské čarodějnice a jejich příznivci pospíchají na autobusové zastávky. Od Podhradí, přes Luhačovice až po Hřivínův Újezd .Tentokrát jedeme

poznávat Orlické hory.

Zájezdy mně připadají jako pojízdný Košť slivovice. No a tak jsme i začali. Štampříčkou, buchtíčkou a písničkou.

① My Vás tady vítáme,
haťapaťa,
už v tom zase lítáme,
od rána do noci,
už nám není pomoci.
② Rok se s rokem sešel
zas, haťapaťa,
Lubor všechny veze nás,
na sever dnes míříme,
na vše se tam těšíme.
③ Poutní místo v Hedeči,
haťapaťa,
všechny jistě potěší,
že když tam poklekнем,
Covidu zas uniknem.

④ Stezkou kolem Orlice,
haťapaťa,
teče jen slivovice,
v cíli až tam budeme,
Zemskou bránu
protkne me.
⑤ Prohlídne m si kostelík,
haťapaťa,
poděkujem Bohu dík,
slunce nám tu svítilo,
tuz e se nám líbilo.
⑥ Na mlýně se vyspíme,
haťapaťa,
Svíčkovou to jistíme,
pak přijde zábava,

než nás zmohne únava.
⑦ K Šerlichu se vydáme,
haťapaťa,
Česko, Polsko shlédne me,
snad nebude blátíčko,
na chatě pak kafičko.
⑧ V Deštném začne m
muzeem, haťapaťa,
na lyžích se projede m,
na cestě i v Potštejně,
nalévá se furt stejně.
⑨ Než vše vypijeme,
haťapaťa,
ještě Vamberk stihneme,

ženské pletou kraječku,
chlapi jsou na pivečku.
⑩ Nakonec si zapěje m,
haťapaťa,
Vladěnce moc děkuje m,
zájezd se nám vydařil,
žádný hrom neudeřil.

Neděle večer už je tu,
haťapaťa,
vracíme se z výletu,
my se s Vámi loučíme
a na příště se těšíme...

Účastníci zájezdu děkují hlavně Vladěnce Janíkové, která je skvělou organizátorkou zájezdů. Celému výboru ZO ČSŽ v čele Marceli Pindřákové ,

za bohatý program od buzení, pyžamové rozcvičky, večerní program, složení písničky a jiné aktivity...

Jak to v Pozlovicích tehdy vypadalo? Jak sa žilo v době jejich mládí? Co sa pěstovalo na polách? Jaká zvířata sa chovala v Pozlovicích nebo to, jak sa vlastně mluvilo? Tyto a mnohé další otázky byly vyřčeny a zodpovězeny na besedě konané poslední letní sobotní odpoledne na farské zahradě. Besedy se mohl zúčastnit každý - bez rozdílu věku. Nebyla určena pro žádnou vyhraněnou kategorii. Ale šlo nám o to, aby se mladší ročníky dozvěděly, jak to lidi nemávali lehké v této části Moravy. A ti „starší“ si své vzpomínky chtěli trochu oživit a povyprávět si o tom i s ostatními. Protože s každým novým domem, s každou novou cestou, s každým vykáceným stromem se ráz Pozlovic mění.

A co je dnes, bude zítra minulostí. Mění se skladba obyvatelstva, lidé se nejen přistěhují, odstěhují, ale odchází i nadobro. A ty, které si pamatujeme z dětství, si při takových sezeních můžeme připomenout. Uvědomit si, že jsme je potkávali

a že to vlastně byli oni, kteří tvořili naši dědinu. A o to taky šlo. Vzpomenout si třeba na bývalé učitele, bývalé spolužáky nebo na sousedy, kudy chodili žáci do školy, jaké měli hračky, kde sáňkovali, jaké vzájemné „lumpačiny“ si prováděli. Zkrátka to, co doma vypravovali několikrát a už to všichni z domácnosti znali a věděli, tak se o vzpomínky podělit i s těmi druhými. Krásná moravská řeč nás provázela celým odpolednem a dokonce se i zpívalo.

Vzpomnělo se třeba i na to, kudy vedl dříve Pozlovský potok a proč byla regulace nutná, jaký byl Páter Máčel. Mladší generace určitě neví, že vlastně

v prostorách nynější budovy Úřadu městyse Pozlovice stávala malá budova - budova tělocvičny, ve které místní občané nejen cvičili, ale se připravovali třeba na spartakiádu. Nebo věděli jste, kdo pekl v Pozlovicích nejlepší rohlíky? Kde sa sáňkovalo? Kdo měl při ruce rákosku? Která roba sa mosela vdávat během týdňa? Nebo kdo tak v mládí tancoval, že teď z toho nemože chodit? Že nevíte? My jsme se to dozvěděli!

Jsem ráda, že jsem našla tak vynikající mluvčí, kteří měli odvahu vystoupit a povykládat svoje vzpomínky. Za což jim mockrát děkuji. Bez nich by beseda nemohla vůbec být. A upřímně řečeno, obavy, že nenajdu žádné „odvážlivce“, byly veliké. Naštěstí dobrá věc se podařila, přidali se k debatě i přisedící a my zažili krásné zářijové odpoledne na faře v Pozlovicích spojené s příjemných posezením u pivečka, kávy a zákusku „Pozlovský větrník“, který pro nás všechny připravila paní Marta Vlková. Dokonce nám i předala recept. A ten, kdo si ho vzal, určitě vyzkouší.

A když jsem uléhala ke spaní a dípla mi SMS s textem: „Chci ti poděkovat za babi a dědu. Byli moc spokojeni“, tak člověk ví, že příprava nebyla marná a celá akce se podařila.

A protože jednotlivec toho moc nez může, chci touto formou poděkovat kolegům z práce, vynikající moderátorce, celé hasičské obsluze, ostatním pomocníkům, kteří svůj sobotní odpolední čas věnovali ostatním a hlavně Městysi Pozlovice, který celou akci finančně zaštilil.

Vlajku máš? Pončo máš? Vuvuzely máš? 3 krát ANO a můžeme vyrazit**Ing. Eva Úlehlová**

Po roce a půl fandění pouze u TV jsme konečně mohli vyrazit do Vysočina arény. Tentokrát to nebyl klasický zimní světový pohár, ale mistrovství světa v biatlonu na kolečkových lyžích.

Předpověď počasí na biatlonový víkend nebyla vůbec dobrá - 4 dny vydatného deště. Ani to nám však nekazilo náladu. Touha vidět závodníky zase na živo a z plných plic fandit na tribuně překoná i špatné počasí.

Nápadné pončo, hučící vuvuzely a velká vlajka s nápisem POZLOVICE za námi přilákala nejen okolní fanoušky, ale také redaktory z rádia nebo kamery televize.

V neděli, na nejmíc nabitý závodní den, za námi přijeli kamarádi z bažiny* (*místo za plotem, odkud jsme fandili po zrušení světového poháru v roce 2020) a tak bylo jasné, že pozornosti okolí rozhodně neunikneme. Společně jsme povzbuzovali a za pořádného rámusu dohnali do cíle i závodníky na posledních místech. Naši biatlonisté získali ve 4 kategoriích celkem 13 medailí, takže důvodů k radosti bylo opravdu hodně.

Nejhezčí pocit však byl, když jsme si s přáteli mohli společně zazpívat tu nejkrásnější písničku - českou hymnu.

Celý víkend jsme si skvěle užili a věříme, že naše vlajka přiláká do Pozlovic nové návštěvníky. Možná jen tak zvědavosti, aby zjistili, odkud byli ti dva šílenci z tribuny.

Společenské akce

- 8. - 9. října
Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR
- 16. října
Hudebně dobrodružný a taneční večer na hotelu Ogar
- 3. listopadu
Zasedání zastupitelstva č. 7/2021
- 26. listopadu
Rozsvícení vánočního stromu v centru městyse
- 19. prosince
Vánoční koncert v kostele sv. Martina - Boršičanka

Turnaj fotbalové přípravy v Pozlovicích - 18.9.2021

Společenská kronika

Významná životní jubilea – IV. čtvrtletí 2021

Václav Martinec	70 let
Marta Vlková	70 let
Pavel Coufalík	70 let
Jaroslava Vrbová	70 let
Eliška Papoušková	70 let
František Martinec	70 let
Marie Tomášková	75 let
Růžena Trančíková	75 let
Marie Kolaříková	75 let
Ludmila Vávrová	81 let
Jaroslav Skovajsa	82 let
Jarmila Mikulášková	83 let
Vincenc Kolařík	85 let
Marie Obadalová	85 let
Věra Mališková	86 let
Rudolf Hájek	87 let
Eliška Sedlářová	87 let
Anna Bednaříková	87 let
Jarmila Hanousková	88 let
Drahuše Barvíková	89 let
Miroslav Coufalík	94 let
František Máčala	95 let

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme.

Vítáme mezi námi nové občánky

Elena Gergelová	Nivy 426
Kristýna Papoušková	Řetečovská 431
Aneta Kuchařová	Podhradská 118

Rodičům srdečně blahopřejeme.

Sňatky

Ing. Adéla Strušková a Miloš Bratko
Ing. Tereza Geletová a Ing. Lukáš Mlček

Přejeme hodně štěstí na společné cestě životem.

Naše řady opustili

Antonín Martinec	67 let
Tereza Gottfriedová	28 let
Karel Šulák	90 let

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Pokud nemáte zájem o zveřejnění ve společenské kronice, sdělte to, prosím, na ÚM Pozlovice, tel: 577 113 071, mestys@pozlovice.cz.

Vážení občané, zastupitelé a členové spolků, přivítáme Vaše příspěvky do občasníku a Vaše náměty k tomu, co se chcete na stránkách tohoto periodika dozvědět. Občasník vychází v první jarní, letní, podzimní a zimní den. Uzávěrka vždy 14 dnů před vydáním.

Periodický tisk územního samosprávného celku, vydávání povoleno, číslo registrace: MK ČRE 16101, čtvrtletník
vydavatel: Městys Pozlovice, Hlavní 51, 763 26 Pozlovice, IČ: 00568708, tel.: 577 113 071, e-mail: mestys@pozlovice.cz, web: www.pozlovice.cz